

१० ॥ अध्याय १० ॥
 आयकुपाक ॥११॥ आतां श्रोत्यांनो आयकात । बाबांचें फुडलें चरीत । कशे रावताले खंय न्हिदत । कशे भोंवताले
 चुकोवन नदरो ॥१२॥ कितली जिणेमर्यादा लोकिकान । आवय दोगांचीय हिंदू मुसलमान । वाग बोकडांच्या
 विस्वासा कडेन । वावुरता प्रेमान दुबाव विरयत ॥१३॥ जालें कथन पोटा पाणयाचें । आतां कशें रावप साईचें ।
 खंयच्या जाग्यार न्हिदत कशे । आयकात आदरान श्रोत्यांनो ॥१४॥ चार हाती लांब फळी । रूंद वेंतभरूच सगली ।
 झोंपाळो कशी पांख्याक हुमकळायिल्ली । करून दोरयो फाळ्यांच्यो ॥१५॥ अशे फळयेचेर बाबा न्हिदत । तकली,
 पांयां कडेन पणट्यो पेटत । केन्ना चडटाले केन्ना देंवत । दिसलेना केन्नाच कोणाक ॥१६॥ मान बागोवन वयर
 बसत । नातर केन्ना तिचेरूच न्हिदत । पूण ते केन्ना चडटाले केन्ना देंवत । कळिळना गती ती कोणाक ॥१७॥ अशी
 फाळ्यांनी बांदिल्ली फळी । वजन बाबांचें कशें सांबाळी । महासिद्धी आसतकूच लागीं सगली । फळी ती फकत
 नांवाक ॥१८॥ अतिसुक्षीम कण दोळ्यांक तोपता । थंय ^१अणिमावंत खुशाल लिपता । किडीं मुयांच्या रुपांत
 जाता । वावरप सोंपें बाबांचें ॥१९॥ ^२अणिमा जाचे घरची दासी । वेळ कितलो ताका जावंक ^३माशी । वसला जो
 अधांतरी आकाशीं । गरज ती कसली ताका फळयेची ॥२०॥ अणिमा-महिमा-^४लधिमा आदीं । अष्टसिद्धी
^५नवनिधी । हात जोडून उब्यो जाचे लागीं । फळी बेठीच निमताक ॥२१॥ कीड मूय दुकर ^६श्वान । पशू पक्षी मनीस
 सगले जाण । राजा भिकारी व्हड ल्हान । सगल्यांक सारखेच पळयता तो ॥२२॥ दिसपाक जरी शिरडींत रावपी ।
 साडेतीन हाती वतनदारी कुडीची । तरी ते सगल्यांच्या काळजांत रावपी । पुण्यराशी म्हाराज ॥२३॥ अंतरांत विरक्त
 उदास । भायर लोकसंग्रहाचो सोस । काळजांत जरी परम निराश । भायर पाश भक्तांचो ॥२४॥ भितरल्यान भोव
 १. इत्शे प्रमाण आपले कुडीक सुक्षीम रूप दिवपाची सिद्धी आशिल्लो. २. आठ सिद्धीतली एक. ३. मूस. ४. एक सिद्धी.
 ५. कुबेराचीं णव भांडारां. ६. सुणें.
 ११८

॥ १० ॥ अध्याय १० ॥ ॥
 ॥ हो तांचो ॥५४॥ सुवार्थाक तशेंच परमार्थाक । उपदेश हो पडटा भोव बऱ्याक । उच्च निचांक अस्तुऱ्यांक शुद्रांक ।
 ॥ सरळ सोंपो मार्ग सगल्यांक हो ॥५५॥ वैभव सपनांतल्या राज्याचें । जागें जातकूच फट जशें । तशेंच ह्या संवसाराचें ।
 ॥ सगलो भ्रम ही भावना ताची ॥५६॥ देह बी सूर्खदुख्ख मिथ्यत्व । हेंच जाचें प्रपंचतत्व । आपले युक्तीन सपन
 ॥ भ्रमत्व । सोडून मुक्तत्व मेळयलें ॥५७॥ पळोवन शिश्याची 'बद्धताय । भोव कळवळो जाचे ठाय । कशी मेळटली
 ॥ देहातीतताय । होच हुसको दीसरात ॥५८॥ अहं ब्रह्माकार वृत्ती । अखंड आनंदाची मुर्ती । 'निर्विकल्प चित्तस्थिती ।
 ॥ येता निवृत्ती सुसेग घेवपाक ॥५९॥ ताळ विणा घेवन । दारादारांत हेडत रावून । आयिल्ल्या गेल्ल्या कडेन काकुळटेन ।
 ॥ हात पसरप ना खबर ॥६०॥ अशे खूब गुरू आसतात । शिश्य तांकां धरपाक धांवतात । जबरदस्तीन ते कान
 ॥ फुंकतात । फटयतात आशेन पयशांचे ॥६१॥ शिश्याक धर्माचें शिक्षण । स्वता अधर्माचें आचरण । ते कशे करीत
 ॥ भवतरण । जल्म-मरण चुकतलें ॥६२॥ धर्मीकत्वाची नामना जावची । कीर्त आपली दिगंतरा पावची । ही आस
 ॥ जांच्या मनांतूय नासची । अशी ही मुर्ती श्रीसाईची ॥६३॥ देहअभिमानाक ना जंय सुवात । शिश्यां विशीं मोग
 ॥ उपाट । हीच प्रवृत्ती जंय सदांच आसत । अशी ही मूर्ती श्रीसाईची ॥६४॥ निश्चीत आनी अनिश्चीत । गुरू दोन
 ॥ तरांचे आसतात । एकएकल्याची कार्य पद्दत । स्पश्ट करतां श्रोत्यांक ॥६५॥ दैवी संपत्ती परिपक्व करप ।
 ॥ अंतस्कर्णांत निर्मळ जावप । मोक्षाच्या मार्गाक लावप । इतलेंच देणें अनिश्चीत गुरूचें ॥६६॥ निश्चीत गुरू कडेन
 ॥ जातकच सख्य । द्वैत वचून येता ऐक्य । "तत्वमसि" महावाक्य । ताची दाखयता साक्ष तो ॥६७॥ गुरू चराचरांत
 ॥ व्यापल्यात । भक्तां खातीर अवतार घेतात । अवतारकार्य सोंपना फुडेंच वतात । स्थानार ते आपल्या ॥६८॥ साई
 ॥ ह्या दुसऱ्या प्रकारांतले । चरित्र तांचें हांव सांगतलों कितलें । जशी तेच बुद्दी दितले । तशेंच जातलें लेखन हें ॥६९॥
 ॥ १. बांदिलकी. २. कसलोच भेद नाशिल्ली.
 ॥ श्रीसाईसच्चरीत ॥ १२१ ॥

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE I ॥ अध्याय १० ॥ EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE E
 काळीज हांचें लोणया भशेन । मोव म्हणटात कोण कोण । पूण संत विरगळटात दुसऱ्यांच्या दुख्यान । स्वता तापान
 कडयतले लोणयाक ॥१०९॥ कपयाळ्यांची कफनी हे कपडे जांचे । बारदनाचें आसन जांचें । वृत्ती शुन्य अशें मन
 जांचें । शिंवासन रुप्याचें तांकां कित्याक ॥११०॥ पळोवन भक्तभावा कडेन । तांकां जरी दिसलें तें संकश्ट
 कठीण । तरीय तें धुकलून फाटले वटेन । लक्ष्य थंयसर दिनात ते ॥१११॥ बाबा शिरडी तळ्यांतलें कमळ । भक्त
 उपभोगतात परमळ । अभागी बेबकांच्या वांट्याक चिखोल । उरतात ते फकत कालयत ॥११२॥ कोणाक ते
 सांगिनात आसन । इंद्रियांक ताप वा प्राण अपान । मंत्र तंत्र वा यंत्र-भजन । फुकप कानांत तसलेंय ना ॥११३॥
 लोकिकान दिसले जरी लोकाचारी । पूण अंतरिची आगळीच १परी । भोव सादूर वेव्हारी । ना ही कुशळटाय हेरां
 कडेन ॥११४॥ भक्तां खातीर धरतात आकार । तेच भशेन तांचे विकार । हे संतांचे लोकीक आचार । वळखात
 खरेपणीं सकलजनांनो ॥११५॥ साई म्हाराज ३संतनिधान । शुद्ध परमानंद स्थान । तांकां म्हजें साश्टांग नमन ।
 त्यागून अभिमान निर्लेप ॥११६॥ महत्पुण्यपावन तें स्थान । जंय म्हाराज आयले चलून । गांठीक संचीत आसले
 वीण । भांडार असलें कुस्तार ॥११७॥ “शुद्ध बियेच्या पोटांतल्यान । येतात फळां रसाळ पिकून” । अणभव ह्या
 वाक्याचो पूर्णपणान । घेतलो शिरडींत लोकांनी ॥११८॥ तो न्हय हिंदू, न्हय मुसलमान । ताका ना आश्रम, ना वर्ण ।
 पूण करता समूळ ३निकृंतन । निसंतान जल्माचें ॥११९॥ अनंत अपार अशे हें गगन । तशेंच बाबांचें चरित्र गहन ।
 ताका बरे तरेन समजून । घेतलो कोण तांचे बगर ॥१२०॥ मनाचें काम चिंतन । वचना खिणूय चिंतनावीण ।
 सूखभोग दिल्यार ताचेंच चिंतन । गुरूचिंतन ताका दिल्यार गुरून ॥१२१॥ तरीय सकल इंद्रियांचे करून कान ।
 आयकलां जें गुरूमहिमान । तें सहज स्मरण सहज भजन । सहज किर्तन श्रीसाईंचें ॥१२२॥ पांच अग्नींचे साक्षीन
 १. रीत. २. भांडार. ३. कापप.
 EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE ॥ श्रीसाईसच्चरीत ॥ EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE १२५

॥ अध्याय १० ॥
 स्वता धुयतात । पूण तांचीं पापां धुवपा पासत । संतांचे पांय जे मेरेन लागनात । धुवन वचनात केन्नाच ॥१५२॥
 जलमांतराचें भाग्य उदेले । श्रीसाईंचे चरण लागले । जल्ममरण थंयच उरले । सोंपलो संवसारभंय समेस्त ॥१५३॥
 आतां संत श्रोतेजन । आयकलां ताचें करुया मनन । सुसेग घेवया कांय खीण । फुडल्या निरुपणा आदीं ॥१५४॥
 हेमाड श्रीसाईक शरण । हांव तांच्या पांयांची व्हाण । करीत रावतलों कथा निरुपण । जातलों सुखसंपन्न
 तितल्यान ॥१५५॥ कितलें मनभुलयणें तें १ध्यान । मशिदीचे धडेर रावून । करताले एक एकल्याक उदी दान । भक्त
 कल्याणाची धरून आस ॥१५६॥ संवसार फट जाचें ज्ञान । ब्रह्मानंदांत अखंड लीन । फुलत्या फुला वरी सदांच मन ।
 नमन ताका साश्टांग ॥१५७॥ डोळ्यांत जेन्ना घाली ज्ञानांजन । थंयच दाखयताले निजनिधान । अशें ज्या साईचें
 महिमान । नमन ताका साश्टांग ॥१५८॥ फुडलो अध्याय आनीकूच बरो । कानांतल्यान काळजांत पावतकूच खरो ।
 करतलो शुद्ध काळजाचो गाभारो । खळ मळ सगलो घालयतलो ॥१५९॥ संतसज्जनांनो, तुमच्या आशिर्वादान ।
 रचिल्लो भक्त हेमाडपंतान । जय अणकारीत श्रीसाईसच्चरितांतल्यान । श्रीसाईसमर्थ महिमानं नांवाचो हो धावो
 अध्याय सोंपता हांगाच ॥

॥ श्रीसद्गुरूसाईनाथार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥

१. देखाव. २. काजळ. ३. स्वताचें भांडार.

॥ श्रीसाईसच्चरीत ॥ १२८